

[Camre.]

råde, jeg omtalte i mit tidligere indlæg. Jeg forstår, at det er synspunkter af den karakter, ministeren vil tage hensyn til ved beskikkelserne, og jeg tror, det er en beslutning fra ministerens side, som vil blive hilst velkommen i særdeles vide kredse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Lis Møller* til ministeren for kulturelle anliggender:

„I anledning af det omsiggribende misbrug af narkotika blandt unge vil det være ønskeligt, at statens filmcentral lader producere en film herom. Vil ministeren medvirke hertil?“

Lis Møller: På narkotikakonferencen på Hindsgavl for nogle dage siden oplystes det, at der skal iværksættes to store kampagner mod narkotikamisbrug, én i Danmark gennemført af fire ministerier i samarbejde og én i Grønland, hvor misbruget af narkotika nu også er begyndt. Det siges i avisreferatet, at kampagnen skal påbegyndes omkring nytår, men der siges ikke noget om formen for kampagnen.

Nu har det under sundhedsstyrelsen nedsatte udvalg, som skulle undersøge narkotikamisbruget, arbejdet et par år, aviserne har skrevet om problemet i flere år, somme tider måske lidt for meget, dommere har efterlyst muligheden for at idømme virkelige straffe til bagmændene, og der er anmeldt en forespørgsel her i tinget. Men det hjælper så lidt over for det stærkt omsiggribende misbrug, at der skrives og tales, tales og skrives, uden at der egentlig gøres meget andet. Lægerne behandler, men først når skaderne er sket. Derfor mit spørgsmål til kulturministeren.

Vi har i staten en filmcentral, og hvis ikke netop den skulle påtage sig en opgave som foreslået i mit spørgsmål, så ved jeg ikke rigtig, hvori berettigelsen af en statens filmcentral består. Vil kulturministeren foranledige, at der nu optages en film om narkotika? En film, der klart viser, hvad der sker ved misbrug af narkotika, viser symptomerne, så forældrene kan få at vide, hvordan de har mulighed for at se, om de unge

anvender narkotika; en film, der viser mulighederne for afvænnning, viser, hvordan behandlingen foregår osv. osv., en film, som skal vises i skolerne, ved forældremøder, i ungdomsforeninger og som forfilm i biografkerne.

Ministeren for kulturelle anliggender (*K. Helweg Petersen*): Jeg kan som svar på fru *Lis Møllers* spørgsmål sige, at statens filmcentral råder ikke over bevillinger til at producere film bortset fra en beskeden bevilling til produktion af egentlige undervisningsfilm. Derimod træffer kortfilmrådet afgørelse om anvendelse af de midler, der af filmfonden stilles til rådighed til produktion af kortfilm. Forholdet er her det, at kortfilmrådet i nogen tid har arbejdet med planer om produktion af en film om narkotikaproblemet, og man har i forbindelse med det af indenrigsministeren nedsatte udvalg vedrørende dette problem behandlet sagen.

Det er jo en meget vanskelig opgave at lave en sådan film, og man har i kortfilmrådet arbejdet meget med spørgsmålet om, hvordan man bedst kunne gribe sagen an. Jeg håber, at der ud af anstrengelserne vil komme en sagligt oplysende film til støtte for oplysningsarbejdet om narkotika. Hvornår den kan være færdigproduceret, kan jeg ikke sige noget om, men jeg tror, at man i kortfilmrådet er indstillet på at fremme sagen mest muligt.

Jeg er i øvrigt ganske enig med fru *Lis Møller* om betydningen af, at der sættes ind på mange fronter med hensyn til oplysning om narkotikas indflydelse på de unge.

Lis Møller: Forud for dette spørgsmål talte jeg med statens filmcentral for at spørge, om de overhovedet havde film om narkotikaproblemet. De havde et par udenlandske, men de havde ikke spor af noget fra Norden eller fra Danmark, og de havde forespørgsler hver evig eneste dag fra ungdomsforeninger og fra skoler om en sådan film. Mig er det sådan set ligegyldigt, om det er kortfilmrådet eller statens filmcentral, bare der bliver lavet en film og den bliver lavet nu.

Hermed sluttede spørgsmålet.